

Դիւթական, քաղցրիկ,
Մեղմ մուգներով
ճարպեամ պահում
Բաղնում մեր դռներ,
Աչքիցս փախցնում
Ոսկէ տեսիլներ »
— Համդարտովի, որդեակ,
Քնիր, իմ ամզիմ,
Տե՛ս սա՛ր ու ծորակ
Այս խաւար ժամիմ
Լե՛ւռ եմ ու խաղա՛ղ.
Քոմը սիրալիր
Մուսշ, միապաղաղ
Ե՛ւ միմշ է՛ թմբիլը
Ցամեւ է հասւայմ
Աշխարհիս վրամ
— « Խ՛մէ ոտնածայմ է
Կտրովմ՞ քեկաւ
Ահա՛ . . . դռամմ է
Շուտով մօտեցաւ
Թեթեւ քայլերով
Վարդէ ժպիտով
Երեսիս մայում,
Իր մօտ է կամչում
Ահա՛ մի ուրիշմ
Անքիւ քարիքներ՝
Խծծ խոստամում է
Կեանքի վայելքներ »
— Ոչինչ չեմ տեսնում
Այստեղ մութ գործած,

Խալաղ կանց, որդեակ,
Ամեմք եմ քմած
— « Բայց մայրիկ ամզիմ,
Խ՛մէ քաղցր ծայմեր՝
Հոգեզմայլ երգեր.
Այմտեղ՝ քարծուքում
Խումբ—խումբ հրեշտակներ
Խնդում են, պարում
Վարդէ փնչիկներ
Ածում իմ զոգը.
Ա՛խ, ի՞նչ եմ կամչում
Նրամը երգելով,
Իմ մայր ամուշակ,
Դէ՛, մնաս բարով »
— Ո՛չ, հոգոյս հատոր,
Ծառերի միշիմ
Հոտմ ե՛ս հողմի
Ձայմը զոռ, ուժգիմ.
Նա մուշում է
Իբրեւ մի գազան,
Հիմ ուռեմիմեք
Շարժում տեղահամ
Լռի՛ր դու շուտով,
Նա քեզ է խնդրում.
Նմշի՛ր դու քմով,
Նմշի՛ր, իմ սիրում :

Գրիգոր Բադաւեանց

ՆՈՐԱԼՈՒՐ

Մեր ազնիւ Թղթակիցներէն մին, Հետեւեալ ուրախալի լուրը կը հաղորդէ մեզ Պարեոնէն, զոր պատշաճ կը համարեմք թերթիս մէջոցով հաղորդել նաեւ հասարակաց: Ահա այդ լուրը.

« . . . իմ աշակերտած վարժարանիս մէջ «Ecole des Hautes-Etudes», Պարոն Մէյյէ սկսած է (նոր տարիէն ի վեր) Հայերեկի Զայնարանութեան դասեր (Phonétique arménienne). Օրինաւոր աշակերտներն չորս են բռնով — պր. Հ. Աժառեան (հայ), պր. Մակս Նիդերման (Ձախցերացի, աշակերտ պր. Վակերեակէի), Օր. Զերմիցկի (Ռոսս օրիորդ) և պր. Գալստիէ (Պրանսացի). — Արդէն երկու դաս տոռաւ և շատ հիւսնայի կերպով: Այսոք Պարիզի մէջ հայերէն լեզուի դասախօսութիւն կոչմանը երկու տեղ, մին այս պր. Մէյյէ և միւսն Կարրիէր ի վարժարանի Արեւելեան կենդանի լեզուաց »:

Մենք առայժմ կը շնորհաւորենք յիշեալ յարգ: Ուսուցչապետը իւր այս նոր ձեռնարկութեան համար, և կը յուսամք միանգամայն, որ՝ իւր այժմու աշակերտաց թւոյն վրայ աւելւնալով ուրիշներ եւս, մերձաւորապէս պիտի աւնենանք այդ գիտութեան մասնագէտի պարապող բանասերներ, որոց պակասն արդէն անզգալի չէ: